

Мірошниченко В.М.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Нові освітні пріоритети зумовлюють необхідність пошуку ефективних шляхів поліпшення якості роботи вищих педагогічних навчальних закладів. Це обумовлює вибір активних форм навчання, що реалізуються у виконанні творчих та пошукових завдань, де студент сам стає суб'єктом навчання, активним опонентом у процесі дискусії з викладачем. Однією з форм активного навчання є ігрові методи, що сприяють взаємодії всіх учасників навчального процесу, розв'язанні ситуацій професійного характеру, поглинанні у реальну атмосферу професійної діяльності.

Специфіку використання різних видів ігор у навчально-виховному процесі вищого педагогічного навчального закладу схарактеризовано в наукових працях Н. Анікеєвої, І. Будас, М. Кларіна, І. Куліш, О. Леонтьєва, С. Рубінштейна, Г. Сухобської, О. Штепи та інших учених.

Подоланню таких існуючих недоліків у методології викладання, як відсутність зацікавленості студентів у навчанні, авторитарний стиль викладання, недостатнє використання репродуктивних видів діяльності, допомагають ігрові методи навчання. Зокрема, до них належать рольові, дидактичні, ділові, імітаційні, ілюстративні та сюжетно-рольові ігри, проблемні ситуації, ситуаційні задачі, ігрові вправи, тощо. В основу таких методів закладено співробітництво і продуктивне спілкування, спрямоване на спільне розв'язання проблем, формування здібностей виділяти головне, ставити цілі, планувати діяльність, розподіляти функції, відповідальність, критично міркувати, досягати високих результатів.

Таким чином, ефективність використання ігрових методів навчання у процесі вивчення іноземних мов полягає у взаємонавчанні, груповій формі організації освітнього процесу із реалізацією активних групових методів навчання для вирішення дидактичних завдань. Педагог при цьому виконує функції помічника в роботі, консультанта, організатора, стає одним із джерел інформації. Однак, студент і викладач виступають як рівноправні суб'єкти навчального процесу. Інтеракція виключає домінування будь-якого учасника, думки, точки зору над іншими, але має враховувати конкретний досвід та практичне застосування. Під час такого діалогового навчання студенти вчать критично мислити, розв'язувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, зважуючи альтернативні думки, приймати продумані рішення, брати участь у дискусії, спілкуватись з іншими людьми.

Доцільно відзначити, що ігрові методи навчання сприяють формуванню в майбутнього фахівця мислення, пам'яті, уваги, творчої уяви, вмінь проводити аналіз і синтез, сприймати наявні просторові відносини, розвитку конструктивних здібностей і творчих умінь, вихованню в них спостережливості, обґрунтованості суджень, звички до самоаналізу. Слід також зауважити, що забезпечення розвитку творчих умінь майбутніх педагогів у різних видах їхньої діяльності (навчальної, трудової, ігрової) дозволяє їм за сприятливих умов досягти творчого рівня сформованості цих умінь.

Практичне використання зазначених методів у процесі вивчення іноземних мов дає підстави стверджувати, що вони сприяють розвитку партнерських стосунків, професійно-особистісному самовдосконаленню викладачів і майбутніх фахівців, підвищенню результативності освітнього процесу за рахунок не лише збільшення обсягу трансльованої інформації, але й глибини й швидкості її переробки, а також забезпеченню високих результатів виховання й навчання студентів. Студенти мобілізують свої інтелектуальні, емоційні та вольові зусилля, активізують самооцінку, самоконтроль і самовладання.